

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu **K., a.s. v likvidácii**, so sídlom na H., 053 42 Krompachy, IČO: X., so správcom konkurznej podstaty JUDr. M. K., M., 058 01 Poprad, o konečnej správe, na odvolanie konkurzného veriteľa **S. K., a.s., C., X.** Bratislava, IČO: X., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 3K 9/98-148 zo dňa 4. septembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 3K 9/98-148 zo dňa 4. septembra 2007 v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým uznesením odmietol námietky veriteľa S. K., a.s., Bratislava, zo dňa 20. decembra 2006 z dôvodu, že boli podané oneskorene a súčasne schválil konečnú správu a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty zo dňa 16. novembra 2006.

Rozhodol tak s odôvodnením, že obsahom námietok, pretože boli podané oneskorene, sa nezaoberal, a keďže iný veriteľ námietky voči konečnej správe nepodal, schválil ju na pojednávaní dňa 4.9.2007 v celom rozsahu.

Proti výroku tohto rozhodnutia, ktorým súd schválil konečnú správu a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu zo dňa 16.11.2006, podal odvolanie konkurzný veriteľ S. K., a.s., Bratislava. Má za to, že správca konkurznej podstaty nesprávne určil základ pre

výpočet svojej odmeny, pretože sumu získanú iným spôsobom ako speňažením neznížil o pohľadávky proti podstate vo výške 81.803,15 Sk. Jedná sa o pohľadávky proti podstate uvedené na str. 3 konečnej správy, a to kurzová strata v sume 2.841,88 Sk, nákladové úroky banky v sume 31,88 Sk, daň z úrokov v sume 3.887,77 Sk, poplatky za vedenie bankových účtov v peňažných ústavoch v sume 24.879,62 Sk a daň z nehnuteľnosti v sume 50.262,- Sk. Preto, podľa odvolateľa, by základom pre výpočet odmeny správcu konkurznej podstaty mala byť celková suma 5.810.237,80 Sk, a nie suma uvedená správcom v konečnej správe vo výške 5.892.040,95 Sk. Ďalej uvádza, že vzhľadom na nesprávne vyčíslený základ pre výpočet odmeny, správca nesprávne vyčíslil aj svoju odmenu vo výške 893.950,- Sk. Odmena správcu zo základu 5.810.237,80 Sk by predstavovala sumu 881.535,69 Sk, teda mala by byť nižšia o sumu 12.414,31 Sk, a tento rozdiel by mal pripadnúť veriteľom. Okrem toho, správca konkurznej podstaty neoprávnene v rozpore s ustanovením § 7 ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení neskorších predpisov navýšil výdavkovú časť o sumu 169.850,50 Sk, ktorá predstavuje daň z pridanej hodnoty (ďalej len DPH) z vyčíslenej odmeny správcu, a ktorú v zmysle platnej vyhlášky nemožno zahŕňať medzi výdavky konkurzného konania; správca, ktorý je platiteľom DPH, nemôže túto povinnosť prenášať na účastníkov konkurzného konania.

Tiež odvolateľ poukazuje na neoprávnené zvýšenie výdavkov o sumu 350.000,- Sk z titulu odmeny za právne zastupovanie, ktoré je v rozpore s ustanovením § 8 vyhlášky. Správca tak nesprávne zvýšil výdavky celkovo o sumu 532 264,81 Sk, ktorá by mala pripadnúť veriteľom a nesprávne vyčíslil svoju odmenu. Navrhol preto, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým schválil konečnú správu, zrušil a vec mu vrátil na nové konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec v rozsahu podľa ustanovenia § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 písm. c/ OSP, a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 písm. a/, ods. 2 a ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní, v znení vyhlášky č. 292/2005 Z. z. (ďalej, len „vyhláška“), základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty (ďalej, len "konkurzná odmena") tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej

podstaty, a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu; za sumu, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty sa nepovažuje suma získaná odplatným prevodom tovaru alebo odplatným poskytnutím služby v rámci prevádzkovania podniku úpadcu správcom počas konkurzu; sumou určenou na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu sa rozumie suma príjmov, ktoré získal správca pri výkone funkcie iným spôsobom ako speňažením konkurznej podstaty, znížená o pohľadávky proti podstate.

Podľa § 7 ods. 3 vyhlášky, ak je správca platiteľom dane z pridanej hodnoty, konkurzná odmena sa nezvyšuje o daň z pridanej hodnoty.

Odvolaací súd dospel k záveru, že vyúčtovanie odmeny nie je v súlade s citovanými ustanoveniami vyhlášky a výšku odmeny, ako aj sumy určenej na uspokojenie veriteľov je potrebné upraviť. Stotožňuje sa s námietkami odvolateľa, že základ pre výpočet odmeny treba znížiť o špecifikované pohľadávky proti podstate, a že správca konkurznej podstaty neoprávnene navýšil výdavkovú časť o sumu 169.850,50 Sk z titulu dane z pridanej hodnoty z vyčíslenej odmeny. Citované ustanovenie vyhlášky výslovne vylučuje možnosť, aby správca zvýšil svoju odmenu o daň z pridanej hodnoty a takúto položku nemôže zahrnúť ani do svojich výdavkov, pretože nejde o výdavok súvisiaci so správou podstaty.

Námietku odvolateľa, že správca neoprávnene zvýšil výdavky o sumu 350.000 Sk z titulu odmeny za právne zastupovanie, nepovažuje odvolaací súd bez ďalšieho za opodstatnenú, pretože uplatnenie výdavkov na právne zastupovanie v Slovenskej a Českej republike neodporuje ustanoveniu § 8 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení zmien a doplnkov. Podľa tohto ustanovenia správca konkurznej podstaty nemá nárok na odmenu podľa osobitných predpisov za vedenie sporov, účasť na konaní o výkone rozhodnutí a za činnosť vykonanú v správnom konaní, avšak predmetné ustanovenie nijak neobmedzuje správcu konkurznej podstaty v možnosti dať sa v súdnom konaní zastúpiť advokátom v zmysle ustanovenia § 25 OSP, pretože v opačnom prípade by bola porušená zásada rovnosti účastníkov. Z toho vyplýva, že trovy právneho zastupovania môžu byť uznané ako účelne vynaložené výdavky, ak ich výška a účel sú v súlade s príslušnými právnymi predpismi a je vecou súdu, ktorý konečnú správu schvaľuje, aby ich z tohto hľadiska posúdil.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil podľa § 221 ods. 1 OSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 18. decembra 2007

**JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: